

Že o banjitech koluje spousta vtipů jak u nás, tak za oceánem, je všeobecně známo. Jsou to prý lidé hluční a rádi celé hodiny poslouchají sami sebe když přijde řeč na správné součástky a jejich seřízení v nástroji, to či ono geniální sólo jejich oblíbence na posledním CD, a vůbec nějaké to bizarní téma si zkrátka vždy vymyslí. Jelikož tou dobou už všichni ostatní účastníci původně slibně započatého večera popíjejí v bezpečné vzdálenosti, vzrušující výsledky jejich debat většinou neproniknou mezi většinovou populaci, a nijak tedy neohrozí prudkým zbrzděním evoluční proces na naší planetě.

Mírnou ironií mého povídání se nenechte zmást, sám jsem jedním z nich. Snažím se vám však dokázat, že špetky smyslu pro humor v nitrech banjistických duší přeci jen jsou. Proto jsme se také s přáteli z Bluegrassové asociace ČR rozhodli, že tentokrát přejdeme do prudkého protiútoků a pokusíme se stanovit český (v případě zaujetí pro myšlenku ze strany Guinnessovy knihy rekordů i světový) rekord v počtu banjistů hrajících na jednom místě tutéž skladbu. Naše snaha byla zpečetěna úspěchem na festivalu Banjo Jamboree v Čáslavi v sobotu 25. 6. 2005 za účasti zástupce agentury Dobrý den z Pelhřimova pana Miroslava Marka. Ten kromě dohledu nad průběhem rekordu také vtipným vyprávěním o činnosti jejich recesistického spolku vyplnil naši přípravu. Publikum ocenilo smíchem i potleskem výčet některých dalších kuriózních snah o překonávání lidské nicotnosti, kterých jako lovci zajímavostí a tvůrci České knihy rekordů bývají s kolegy svědky.

Počet odvážlivců, kteří se nebáli "spustit ten pekelnej banjostroj" jak trefně poznamenal jeden z organizátorů Zdeněk Roh, se oficiálně ustanovil na 65 lidech. Pro jistotu akustickou tlakovou vlnu pojistili pokračováním do skladby druhé (hymny banjistů *Foggy Mountain Breakdown*, známé z filmu *Bonnie and Clyde*), až tentýž glosátor v jisté chvíli uprostřed pidlikajících banjistů bezradně vykřiknul "

Jak se to, kruci, zastavuje
?"

Což se nakonec ukázalo jako obava lichá, po několika minutách všichni vzorně a stylově zahráli závěrečnou vyhrávku, a tím umožnili všem živočichům z blízkého lesoparku užít si důstojný a dlouhý zbytek života.

Pak už následoval jen bouřlivý potlesk a cvakání fotoaparátů. No a ještě jedna perlička na závěr: v Sovětském Svazu prý kdysi plánovali rozhánět bouřková mračna stíhačkami. Není to po naší zkušenosti vůbec nutné. Nepříjemně se zatahující oblohu do krásného slunečného večera opět promění maličkost: 65 jamujících banjistů a banjístek. Otázkou zůstává, která z

Banjisté stanovili nový světový rekord!

Napsal uživatel Martin Stehlík
Pondělí, 04 Červenec 2005 03:00

těchto metod je ta bezpečnější a méně militantní. Než odpovíte, přečtěte si pár vtipů o banjitech. Nebo se za námi na Banjo Jamboree příští rok vydejte!